

Seznam příloh

Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk (text)

Příloha č. 2: Správní rozdělení jednotlivých politických okresů v roce 1938 (mapa)

Příloha č. 3: Obyvatelstvo v okrese Nový Jičín v roce 1930 (tabulka)

Příloha č. 4: Výsledky obecních voleb do zastupitelstva města Nový Jičín, 22. května 1938 (tabulka)

Příloha č. 5: Přehled počtu nově přistěhovalých obyvatel podle okresů - výběr nejvýznamnějších okresů z hlediska počtu přistěhovalých obyvatel (tabulka)

Příloha č. 6: Titulní strana týdeníku Hlasy jičínsko-příborské (obrázek)

Příloha č. 7: Titulní strana týdeníku Přehled: týdeník kraje hranického a lipenského (obrázek)

Příloha č. 8: Výsledky voleb do ÚNS RČS (mapa)

Příloha č. 9: Seznam místních novin a časopisů vycházejících v okrese Nový Jičín v roce 1945 - odpověď na žádost Zemského národního výboru v Brně, č.: 1866/IV-15 (obrázek)

Příloha č. 10: Titulní strana prvního čísla obnoveného vydání vlastivědného sborníku Kravařsko (obrázek)

Příloha č. 11: Analýza témat článků uveřejněných ve vlastivědném sborníku Kravařsko (tabulka)

Příloha č. 12: Portrét Klaudia Bechného (obrázek)

Příloha č. 13: Titulní strana prvního čísla týdeníku Nové Kravařsko (obrázek)

Příloha č. 14: Mimořádné vydání týdeníku Nové Kravařsko u příležitosti návštěvy prezidenta Beneše (obrázek)

Příloha č. 15: Zpráva o nahlédnutí do účetních knih Nového Kravařska (obrázek)

Příloha č. 16: Zrekonstruované účty Nového Kravařska od 10. května 1945 do 30. září 1946 (obrázek)

Příloha č. 17: Zrekonstruované účty Nového Kravařska od 1. října 1946 do 31. března 1947 (obrázek)

Příloha č. 18: Závěrečná dohoda o likvidaci finančních závazků Nového Kravařska (obrázek)

Přílohy

Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk (text)

ČSDSD:	Československá sociálně demokratická strana dělnická
ČSL:	Československá strana lidová
ČSNS:	Československá strana národně sociální
ČSR:	Československá republika
ČSÚ:	Český statistický úřad
DCV:	Deutsche Christsoziale Volkspartei
DNP:	Deutsche Nationalpartei
DNSAP:	Deutsche Nationalsozialistische Arbeiterpartei
DSDAP:	Sozialdemokratische Arbeitpertei in der Tschechoslowakischen Republik
PS NS:	Poslanecká sněmovna Národního shromáždění
SČM:	Svaz Československé mládeže
SdP:	Sudetendeutsche Partei
SSSR:	Svaz sovětských socialistických republik
ÚNS RČS:	Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé

Příloha č. 3: Obyvatelstvo v okrese Nový Jičín v roce 1930 (tabulka)

	celkový počet obyvatel	přihlášení k české národnosti		přihlášení k německé národnosti	
		počet obyvatel	v %	počet obyvatel	v %
okres Nový Jičín	86 242	46 760	54,2	37 708	43,7
město Nový Jičín	13 997	4 236	30,3	9 220	65,9

Příloha č. 4: Výsledky obecních voleb do zastupitelstva města Nový Jičín, 22. května 1938 (tabulka)

název strany	počet získaných hlasů	počet získaných mandátů
SdP	5 725	23
DSDAP	731	3
ČSDSD	901	4
ČSL	678	3
koalice českých stran	852	3
KSČ	120	0

**Příloha č. 5: Přehled počtu nově přistěhovalých obyvatel podle okresů - výběr
nejvýznamnějších okresů z hlediska počtu přistěhovalých obyvatel (tabulka)**

okres	počet přistěhovalých osob
Čechy celkem	
z toho (výběr jednotlivých českých okresů):	1 034
<i>České Budějovice</i>	31
<i>Havlíčkův Brod</i>	24
<i>Chrudim</i>	30
<i>Kolín</i>	26
<i>Kutná Hora</i>	106
<i>Pardubice</i>	22
<i>Písek</i>	38
<i>Plzeň</i>	18
<i>Praha</i>	213
<i>Tábor</i>	81
<i>Věznice a koncentrační tábory v Čechách</i>	24
Morava a Slezsko celkem	
z toho (výběr jednotlivých moravských a slezských okresů):	16 693
<i>Brno</i>	230
<i>Hodonín</i>	176
<i>Holešov</i>	691
<i>Hranice na Moravě</i>	1 346
<i>Kroměříž</i>	231
<i>Místek</i>	2 106
<i>Olomouc</i>	113
<i>Ostrava</i>	857
<i>Přerov</i>	572
<i>Valašské Meziříčí</i>	4 866
<i>Vsetín</i>	1 467
<i>Zlín</i>	539
<i>Věznice a koncentrační tábory na Moravě a ve Slezsku</i>	24

Priloha č. 6: Titulní strana týdeníku Hlasy jičínsko-příborské (obrázek)

HLASY

jičínsko-příborské

CÍSLO ZA 60 HAL. — Redakce a administrace v Přerově, Masarykovo nám. 16. Telefon č. 173. Čís. úč. post. spoř. 38.331 Praha. — Redakci Hlasů jič.-přibor. vedou F. Bayer, star. v Bernartčicích, a Fr. Hanzelka v Hodslavicích. Přisp. zasílejte p. red. Fr. Hanzelkovi. — Čtvrtletní předplatné Kč 8.50. Kdo si ponechá 2 čísla, je pokládán za odběratele a musí vypovědět písemně. — Splatno a žal. v Přerově. — Motto: **«Katolíci budou v republice mít tolik práva, kolik si ho dobudou.»** (T. G. Masaryk.) Užívání nov. známek povol. řed. post a tel. v Brně pod č. 117.545/VI. z 22. X. 1928.

V Novém Jičíně dne 19. března 1938. — Ročník XI., číslo 12.

* Lidový list pro moravskoslezský kraj *

Co nám dala demokracie?

Ue dnech, kdy diktatury ukazují stále větší a větší úspěchy, jsou někteří lidé náchylni odsuzovat demokracii, že se těmito úspěchy nemůže pochlubit. Že tomu tak není a že právě naše demokracie se může pochlubit úspěchem velkým a hodnotným, dokazuje naše nová hospodářská smlouva se Spojenými státy severoamerickými.

U době, kdy se všude zvyšují cla, zmenšují možnosti vývozu a obchodu vůbec, Amerika pro nás snižuje cla a zvyšuje dovozní kontingent. Nemůže nás podporovat vojensky, proto nám dává podporu hospodářskou, která je velmi významná, neboť nás obchod z ní bude vydatně těžit.

I demokracie má tudíž zejména v hospodářském ohledu pro náš stát velkou výhodu, kterou je třeba si uvědomit zvláště dnes.

MUDr. Antonín Dostál,
lékař-lidumil, národní pracovník na Místecku, zakladatel Matice místecké a čes. gymnasia v Místku, zeměl 28. února t. r.

Pro katolíky neplatí demokracie?

Bohuslav Ošťádal:
Čeho potřebuje lidstvo??

Francouzské město Lille bylo dějištěm tohoto příběhu: Jistý posluchač university zavraždil v návalu žárlivosti za zvláště přítežujících okolností milenkou svoji. Byl odsouzen k trestu smrti. Několik duchovních, mezi nimi i sám biskup, navštívili ubohého mladíka, který pocházel z vážené katol. rodiny, ve vězení, aby jej připravili na cestu poslední. Leč jinoch každou takovou návštěvu přikie odmítal. Stalo se, že na své cestě Francií stávil se v Lille jistý jesuitský misionář a sestoupil v jesuitské koleji. Dověděl se tam o nešťastném mladém muži, který měl býti již druhého dne časné ráno popraven. Cizí kněz, jak soucitem, požádal svého představeného o dovození, aby směl navštívit onoho mladíka. «Jděte tam, důstojný otče, marná však bude vaše snaha.» Požádal ostatní kněze o Zdrávas, odebral se misionář do vězení. Zalárník pokrčil rameny, otevřel mu kobku. Uzíve přichozícího, zahallil vězeň svou tvář a počal hořce plakat. «Otče,» zavlykal, «že přicházíte právě vy ke mně v této vážné chvíli?»

«Znáte mne, můj milý?» — «Otče, jistě jste mne nejméně třicetkrát zachránil před smrtí.» odvlekl mladý muž, stále ještě vzlykaje a zakrývaje si rukou tvář. Kněz se domníval, že mladík snad šli, i objal jej a tážal se srdečným hlasem: «Nevím, že bych vás byl někdy zachránil před smrtí.» I vzlykl se mladík, uchopil volnou ještě pravici kněze a vykřikl: «Otče, což mne nepoznáváte?» — «Odkud bych vás měl znáti?» — «Uždyt jsem byl vaším žákem ve čtyřech třídách gymnasiální v koleji.» — «Ano, již se pamatuji.» Uždyt v sobotu po hodině náboženství držel jste nám krátkou ekshortu a jednou jste nás důtklivě napomínal slovy: «Liloli, liloli, a momenta bendet acetermitas!» (Moji druzi, moji druzi, od jednoho okamžiku zděví vaše věčná blaženost.) Pohlédněte na ono okno! Jistě třicetkrát měl jsem v úmyslu vrh-

Pokračování na str. 2.

Rakouska není

Ani dnes se nebojíme!

Osud Rakouska nám ukázal znovu, že Německo je odhodláno splnit svůj přední požadavek: sloučení všech Němců v říši.

Marsál Goering připomenul, že Německo se sice nechce míchat do vnitřních záležitostí žadného státu, ale že se považuje za ochránce německých menšin i mimo říši.

To znamená, že Německo chce «chránit» také naše občany německé národnosti. My tento požadavek německé říše odmítáme i dnes, když naše hranice s Německem byla anšlušem proloužena o nových více než 500 km.

Nepočítali jsme nikdy s tím — že bychom byli proti Německu zabozpečení z rakouských hranic. Po té stránce nás anšlus nepřekvapil a zůstali jsme klidni.

Rakousko nelze srovnávat s námi. — Velká část rakouského lidu si přála spojení s Německem. — Rakousko nemělo spojení. Jen Itálie a Německo ružily za jeho neodvislost. Jak, to jsme viděli. — Rakousko nebylo ozbrojené.

Minulý týden byl velkým překvapením pro celou Evropu a pro celý svět. Hitler připojil Rakousko k Německu. Kancelář Schuschnigg vyhlásil na neděli 13. března v Rakousku plebiscit, který měl ukázat, že Rakousko chce být samostatné. Z Berlína však prohlásili, že plebiscit se konat nesmí, že Schuschnigg musí odstoupit a že musí být nastolena nacistická vláda. A pohrozili přímo, že nebudou-li tyto podmínky splněny, vtrhne německé vojsko do Rakouska.

Protože Rakousko nemělo s nenců, kteří by byli ochotni hájiti jeho nezávislosti a jeho armáda je slabá, aby se mohla postavit na odpor armádě německé, muselo přijati německé podmínky.

Kancelář Schuschnigg odstoupil a v rozhlasu se rozloučil s rakouským lidem. Kancelářem se stal do-

savadní ministr vnitra Seyss-Inquart. Ten požádal německou vládu o vojenskou pomoc, aby byl zachován pořádek. V sobotu ráno dala se německá vojska na pochod do Rakouska a brzo obsadila Tyrol, Horní Rakousy a byla přivítána také ve Vídni.

Takřka v několika hodinách bylo v Rakousku učiněno vše, co zajišťuje připojení Rakouska k říši. Všecka moc je v rukou nacistů. Nová rakouská vláda přijala zákon, že Rakousko je součástí německé říše.

V sobotu v poledne přijel sám Hitler do Lince, kde byl nadšeně uvítán. Navštívil též své rodné město a na hrob svých rodičů položil věnec. V pondělí přijel do Vídne, která se takřka přes noc stala nacistickým městem. Úřady

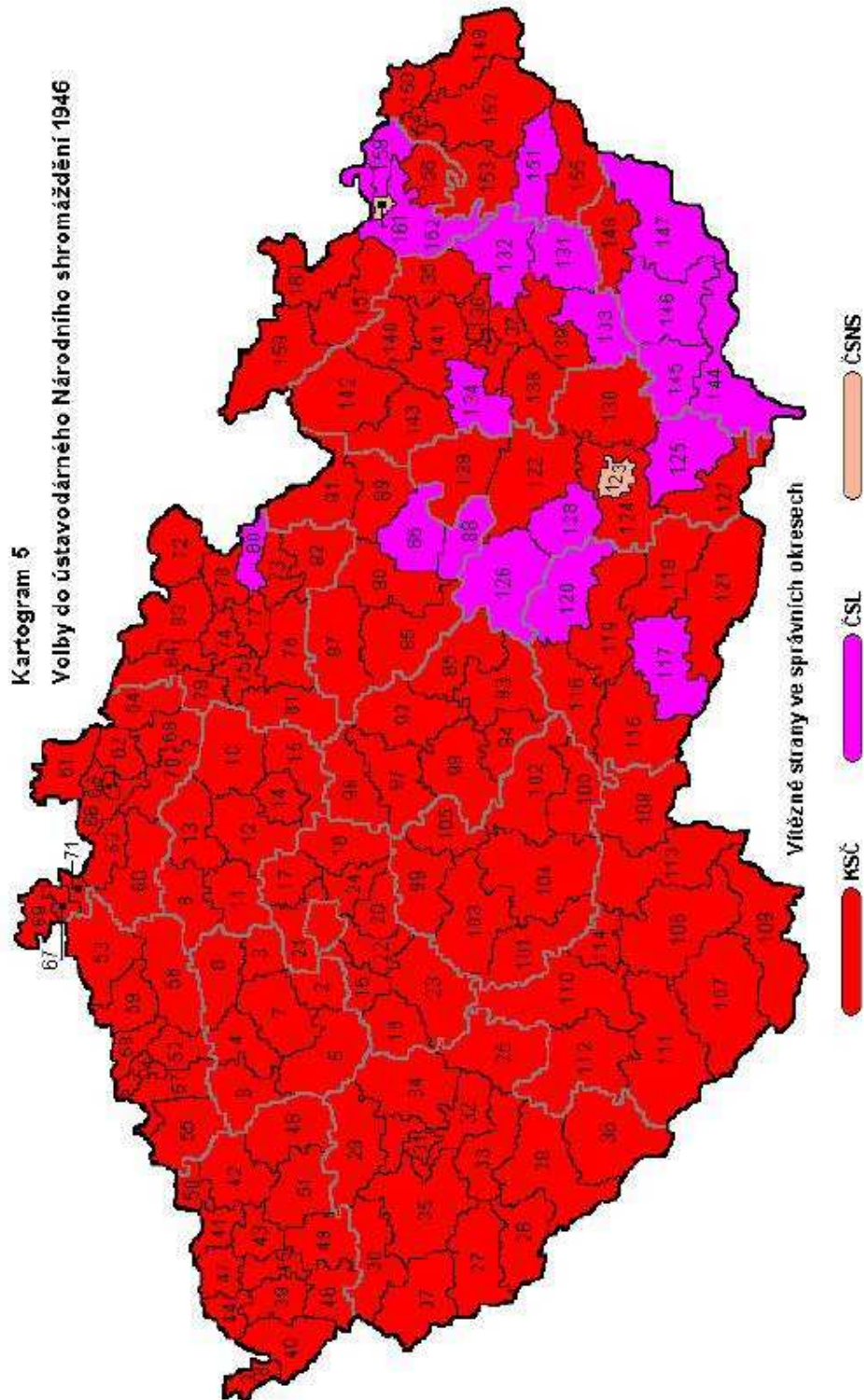
Pokračování na str. 2.

že ohlašuje nové velké zbrojení.

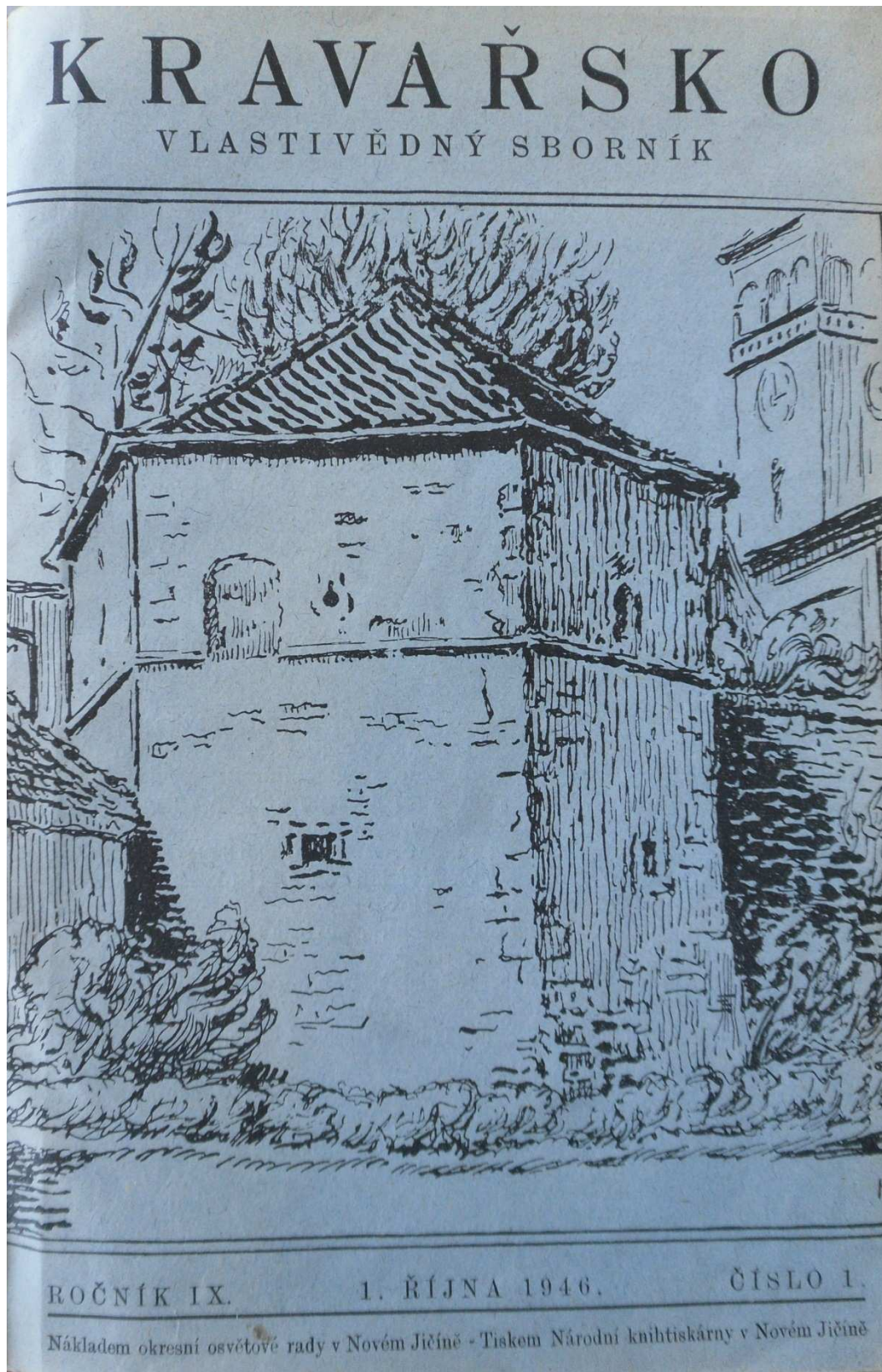
Právě tyto úvahy nám dodávají klidu v těžkých dobách. — Jsme jako klin v německém moři, ale také ne od věcejška. Naše situace se po té stránce nijak nezměnila, a jestliže jsme vydrželi tak dlouho, není důvodu k

Pokračování na str. 2.

Příloha č. 8: Výsledky voleb do ÚNS RČS (mapa)

Příloha č. 10: Titulní strana prvního čísla obnoveného vydání vlastivědného sborníku Kravařsko (obrázek)

**Příloha č. 11: Analýza témat článků uveřejněných ve vlastivědném sborníku
Kravařsko (tabulka)**

Zaměření článku	Ročník IX. (1946/47)	Ročník X. (1947/48)	Ročník XI. (1948/49)	Ročník XII. (1949)
Historické studie	15	18	14	13
Osobnosti regionu	10	3	5	4
Kultura, lidové zvyky a slovesnost	5	5	4	2
Geografické studie	3	4	2	3
Přírodovědné studie	1	0	0	2
Jiné	3	0	1	0

Příloha č. 12: Portrét Klaudia Bechného (obrázek)

Příloha č. 13: Titulní strana prvního čísla týdeníku Nové Kravařsko (obrázek)

NOVÉ KRAVAŘSKO

Týdeník okresního a místního Národního výboru v Novém Jičíně.
Nový Jičín, pátek dne 25. května 1945. 2 Kč

Čís. 1. (Roč. I.)

PRESIDENT REPUBLIKY V PRAZE.

Slavné uvítání na Wilsonově nádraží.

Středa 16. května zůstane v historii města Prahy zapísána zlatým písmem. Tohoto památného dne vrátil se po sedmi letech boje v exylu dr. Beneš, náš milovaný prezident. Přijel zvláštním vlakem, jehož lokomotiva byla vyzdobena sovětskou a českoslov. vlajkou, jakož i bustami maršála Stalina a dr. Beneše. Vlak přijel na první nástupiště, kde po vystoupení z vlaku vykonal prezident přehlídku čestné rotě Rudé armády a armády československé. Následovalo krátké přivítání v zeleném salonku

haly, načež prezident vstoupil do auta a odjel na Staroměstské náměstí. Všechny ulice byly slavnostně vyzdobeny, z domů vlály vlajky sovětské a československé, cesty byly posety květinami. Z přeplněných chodníků ozývalo se stále volání: „Ať žije prezident dr. Beneš, ať žije maršál Stalin, sláva Rudé armádě.“ Na Staroměstském náměstí učinil pan prezident projev, v němž poděkoval hrdinné Rudé armádě a zdůraznil, že je zásluhou lidu, že se mohl vrátit do vlasti. Právil: „Kdyby nebylo lidu, nikdy bych se nebyl mohl vrátit do vlasti“.

České školství v Novém Jičíně.

Od prvých dnů osvobození našeho města věnoval místní Národní výbor péči znovuvybudování českého školství, které za 20 roků republiky s velkými oběťmi bylo vybudováno, ale přes noc invasí německou zničeno.

Za republiky, která byla k „Němcům nespravedlivá“, budovalo se české školství v našem městě jen ze státních peněz, obec nepřispívala ničím, ačkoliv všechna česká města musila si vydržovati národní školy pro své občany z obecní pokladny, bez státní pomoci. Na dřívější radnici si ani nevypočítali, kolikamilionový dar tímto způsobem stát obci poskytnul.

Kolo osudu pro národ náš se obrátilo. Revoluce zvíťazila nad kontrarevolucí a vytýčila zásadu národních států, aby nebylo národnostních třenic. Každý národ soustředí se do svých původních sídlišť, kde si bude vládnout. Všichni Němci stávají se tímto v naší republice cizími příslušníky, kterými se také stali německým říšským zákonem ze dne 15. března 1939. Obec nemá více povinností k těmto cizincům. Proto veškerou péči bude věnovati tomu, aby naši chloubu, české školství, pozvedlo co nejdříve na dřívější úroveň, za kterou se před žádným národem na světě nemusíme stydět.

Vybudujeme nejen školství národní a střední, ale též školství odborné, které náš kraj a naše město jako středisko nového Kravařska vyžaduje.

Prvý krok byl učiněn. V týdnu od 22. do 26. května koná se zápis žáků do obecných a měšťanských škol podle organizace a zákonů čsl. republiky, (t. j. 5 třídní obecná a 4 třídní měšťanská škola.) Žáci přestoupí na měst. škole do těch tříd, které odpovídají počtu škol. roků, kterých prospěchem prošli.

Prvá schůze vlády. Vláda republiky měla uplynulé úterý prvou schůzi. Prozatímně konala se tato ve Strakově akademii. Schválila statut slezské Národní rady pro Slezsko a přilehlé některé obce. Vyslechnut referát o první schůzi hospodářské rady, kam budou kooptováni zástupcové odborových organizací. Ministr vnitra referoval o čístce v policejním aparátě. Ministr pro zásobování podal zprávu o zásobování okupačních armád. Ministerská rada konečně schválila směrnice pro místní a okresní Národní výbory.

Hruzy koncentračního tábora.

Jedno z uplynulých čísel moskevského časopisu „Pravda“, přineslo podrobnosti o zločinech Němců, spáchaných ve velkém koncentračním táboře, v Osviečimě. Byli zde shromážděni zajatci SSSR, Polska, Francie, Jugoslavie, Československa, Rumunska a ještě jiných zemí. Němečtí fašističtí profesori a lékaři prováděli zde ve velkém měřítku hrozná pokusy na živých vězňích a vyvíjeli při tom hroznou vynalézavost. Vězni, vysvobození Rudou armádou, potvrdili, že byli očividními svědky velkého počtu lékařských experimentů, spáchaných těmito lékaři a profesory. Mladý německý lékař König vybral vězně, mající záněty na končetinách a vykonal na nich operace. Němečtí lékaři Tillo a Fischer posbírali velké množství zajatců a bez jakéhokoliv důvodu provedli na nich operace kýly. Šeřlékař nemocnice Enders při nejmenším nařikání na bolesti, provedl operace na žaludeční vředy. Pokusy byly prováděny i na ženách. Dále byly konány pokusy velmi strašné a sice umělým zraňováním kůže koresinovým olejem, různými prášky a chemikáliemi. Bylo používáno též serichynu. Tyto pokusy konal německý lékař Koschuch. Jistý Polák zabil 12.000 lidí fenolovými injekcemi. Později byl od polských vězňů zabít. Němec Stos zavraždil tímto způsobem 10.000 lidí. Toto nelidské zacházení s vězni potvrdily početné záznamy, nalezené v kancelářích tohoto tábora. V telegramu č. 2.678 ze dne 28. dubna 1943 44-Obergruppenführer Sommer dává pokyny veliteli tábora, aby zařadil 128 žen ze skupin táborových zajatců na pokusy. Němečtí lékaři posílali též nemocné a vyčerpané vězňe, neschopné práce, do plynových komor. Za tyfové epidemie vyvražďili celé skupiny nemocných vězňů plynem. Na rozkaz několika německých chemických podniků byl zkoumán účinek různých chemických preparátů. Podle svědectví lékaře Valentina Ervina, byly případy, že zástupci chemických podniků si zvláště vyžádali 150 žen na tyto pokusy. I na mužích byly konány tyto pokusy dráždící kůži, aby byly vyvolány umělé vředy a nemoci kůže, malárie a j. Velmi mnoho pokusů skončilo pochopitelně rychlou smrtí vězňe. Mrtvolky těchto ubožáků byly spalovány. Takto se snažili Němci zničit svědectví o svých nelidských zločinech. Dokumentárně bylo však prokázáno, že v tomto táboře přišlo o život téměř na 4 miliony lidí. A takových koncentračních táborů bylo po celém Německu mnoho.

Příloha č. 14: Mimořádné vydání týdeníku Nové Kravařsko u příležitosti návštěvy prezidenta Beneše (obrázek)

Zvláštní vydání

Nové KRAVAŘSKO

Ročník II. | 50 Kčs

Nový Jičín, 17. července 1948 | Týdeník okresního a místního národního výboru v Novém Jičíně

Přeslavný den...

sedmáctý červenec roku tisícohodvátistéhočtyřicátéhošestého bude hluboko zapsán do srdcí všech českých duší dnes českého Kravařska. Obyvatelstvo měst, vesní, a osad okresu novojického prožije dnes nejkrásnější chvíle svého života, neboť uvítá nejvzácnějšího svého hosta, prvního občana republiky Československé, prezidenta Budovatele dra Eduarda Beneše a jeho vzácnou choť.

Vítáme Vás, pane presidente, do Nového Jičína, Příbora, do kraje, jenž dal národu Fr. Palackého, do kraje, v němž prožil nejšťastnější léta Jan Amos Komenský.

Po roce budovatelské práce pod Vaším vedením, vítáme Vás s pýchou, že hrdě můžeme Vám prohlásiti, že pilně pracujeme, budujeme, misty začínáme úplně od základu, ale jsme všichni jako jedna rodina, která má před sebou společný cíl — šťastný a spokojený život nám i budoucím pokolením.

Chceme jít ve Vašich stopách, dle Vašich příkazů a rad!

Jsmo si vědomi Vašich vítězství, ukazoval jste nám vždy jasnou a pravou cestu a dovedl jste nás k slunci nového života a svobody.

Díky Vám za vše, co jste pro nás vykonal, díky Vám za to, že jsme všichni „my i naše děti“, zůstali na půdě, na níž naši slovanští předkové před věky stáli. Náš slib, že co živi budeme, budeme chrániti Vaše dílo — svobodný náš stát — buďž Vám ujištěním nejvroucenější lásky a oddanosti všeho českého lidu na Kravařsku.

Pane presidente, buďte nám dlouho, dlouho zdráv!

Hvězdička republiky

Po jeho boku hvězda žaří, svítí celé republice. V jejím jas, v jejím kouzlu okřívají všechny líc.

Není hvězdička to zlatá, co nám tolik dobra dává, je to naše paní milovaná, její srdce, její hlava.

Srdce její láskou hoří, na vše strany z něho sálá: „Milujte se všichni více, to náš cíl i touha stálá“.

Hlava její moudrou myslí do všech koutů vlasti září: „Budme reký v plodné práci a dobrými hospodáři!“

Kéž tu naši hvězdu zlatou osud dlouho, dlouho přeje! Pokud slunce zlatých časů nad vlastí se nezamžije.

Paní Hana Benešová

Není možno představit si prezidenta Budovatele bez doprovodu osobnosti, jež činí ho tak úžasně houževnatým a nezlomitelným — bez jeho choti.

Paní Hana Benešová, jedním slovem řečeno, je jedinečně vzácná žena. Prožívala se svým chotím všecko trpké i zlé, ale též všecko namáhavé a odpovědné, co bylo nésť dru Eduardu Benešovi jako ministru zahraničních věcí a později druhému prezidentovi republiky. Tichá, jemná a uslechtilá. Trpě-

livá a skromná. Krajně sebezapírává, vedle muže tak přetřezného prací jako vždy byl dr. Eduard Beneš. Dokonalá dáma ve smyslu osobní kultury a občtovné služby rodinné a společenské. Když její manžel nastoupil cestu revoluce za první světové války, byla to ona, jež za to trpěla surovým uvězněním mezi zlodějky a vražednicemi. Bylo to její malé dědictví, jimž byly peněžně podepřeny začátky našeho prvního odboje. Byla to její ženská láskyplná něha a pokorná trpčlivost, co po tolik let vyvažovala tu přemíru práce a boje, kterou musel dr. Eduard Beneš vydržet. President T. G. Masaryk řekl, že bez Beneše bychom tu svou republiku neměli. Avšak pravda svatá je, že bez paní Hany Benešové bychom neměli toho našeho úžasného houževnatého, nezlomitelného a svrchovaně úspěšného Beneše. Úkol, který jí nyní připadá jako ženě prezidenta republiky — prezidenta Budovatele — je krajně spravedlivou odměnou za její oddanou a jemnou službu dosa- vadní a zároveň novým břemenem, jež ponese se stejnou trpčlivostí a dokonalostí, s jakou posud nesla dobré i zlé po boku dra Eduarda Beneše.

Paní Hana Benešová (roz. Vlčková) narodila se v Domaslavicích u Oseka na Duchcovsku. V útlém dětství se přestěhovala s rodiči do Tábora. Později žila několik let u své tety v Praze, načež odjela do Paříže, kde se setkala s krajanem Eduardem Benešem. Za první světové války pobývala skoro rok v rakouském vězení. Ve druhé světové

více pak doprovázela paní Hana svého chotě do ciziny, pečující o jeho zdraví a zúčastnila se všude za hranicemi života mezi našimi emigranty, aby se posléze vrátila po boku svého muže do osvobozené vlasti.

K její počtě byla pojmenována v Nov. Jičíně dětská ošdravnova.

Dvě presidentské volby

První volba presidentská provedena byla jednomyslně dne 14. listopadu 1918. K složení slibu prvního prezidenta došlo však až 21. prosince, když den před tím prezident Osvoboditel se byl vrátil triumfálně do Prahy. T. G. Masaryk mohl své státoporné učení po dobu tří presidentských období volebních vtělovat ve skutečnost. „Jemu připadl úkol, aby stát, jak si jej v mysli sestavil, také vybudoval a tak prakticky prokázal správnost svého učení.“ Těmito slovy vzdával předseda Národního shromáždění, jež se dne 18. prosince 1935 sešlo k volbě nového prezidenta republiky, hold nesmrtelné památce prezidenta Osvoboditele.

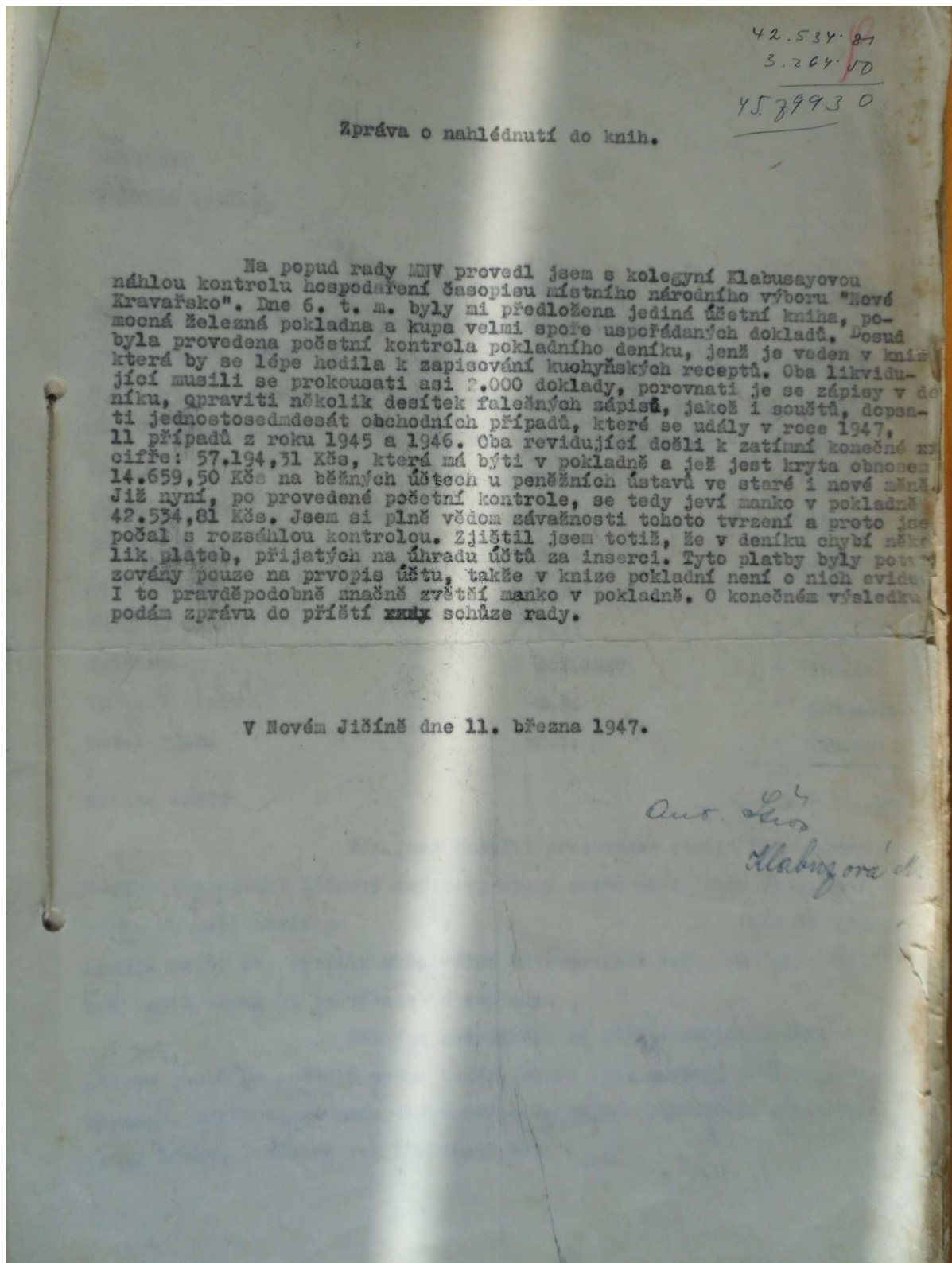
Veliké a znamenité státní dílo se v duchu Masarykově opravdu podařilo volbou nového prezidenta republiky. Parlamentní zástupci všeho lidu československého se spojili v mohutnou jednotu a neočekávanou většinou 340 hlasů ze 440 zvolili ministru zahraničí dra Eduarda Beneše. Nad všemi podružnými zájmy zvířila idea státu a manifestovalo se přání nesmrtelné většiny občanstva, aby Československá republika

setrvala na cestě, kterou se dal národ ve svém zápase za svobodu a samostatnost, na cestě, kterou jej po více než 20 let vedl první prezident a společně s ním ten, který se stal toho dne druhým prezidentem republiky.

Dne 19. června 1946 zvolilo nově ustavené Národní shromáždění manifestátním způsobem dra Eduarda Beneše opět prezidentem republiky. Splnilo přání všech vlastenců, posílilo důvěru celého vzdělaného světa v politickou vyspělost českého a slovenského lidu a okázale projevilo vděčnost českého a slovenského národa za nepomýlitelné zásluhy, jež si zvolený prezident získal celým svým životem o štěstí Československé republiky. Vůle lidu byla tak naprostá, že vlastní volba nebyla nic jiného než slavnostní obřad, splňující ústavní listinu. Z naprosté a jednomyslné vůle lidu vzešla ona volba. Je to skutečnost všeobecně zavazující nejen prezidenta, nýbrž i nás. Nám z toho vzniká povinnost dbát každé jeho moudré rady, žádnou z nich nepřeslechnout. On je z nás nejkrušnější a vidí nejdále. Proto pevně věříme, že jeho hlas, a chceme mu často, věrně naslouchat, bude pozorně slyšen, jak obecným lidem, tak i jeho zvolenými představiteli, všemi bez rozdílu.

Pamätný den poslední presidentské volby vyzněl navěc zvěrečným slovem Smetanovy slavnosti „Libuše“: „Skončen je svár! Svornost se vrátila, pokojem splatila, mír nese v dar!“

Příloha č. 15: Zpráva o nahlédnutí do účetních knih Nového Kravařska (obrázek)

Příloha č. 16: Zrekonstruované účty Nového Kravařska od 10. května 1945 do 30. září 1946 (obrázek)

Vyúčtování Nového Kravařska od 10. 5.1945 - 30.9.1946.

Příjem:			
za inseráty	180.057,90		
za noviny	171.202,60		
předplatné	13.937,10		
směnečná zápůjčka u Nov. spořitelny	<u>4.000,--</u>		369.197,60
Výdaje:			
za tisk	168.501,--		
kancelářské potřeby	11.025,90		
provise	36.025,25		
cestovné	5.003,70		
poštovné, kolkovné	5.039,90		
platy	111.601,30		
různé	7.854,60		
časopisy	1.138,--		
telefon	4.576,--		
voda, otop, světlo	1.654,90		
sociální příspěvky	11.492,30		
nájem	<u>750,--</u>		364.662,85
pokladní hotovost podle účetních záznamů:			4.534,75
Ve skutečnosti však na běžných účtech u peněžních ústavů byly uloženy tyto částky:			
Novojická spořitelna č. 35007	9.215,20	ve staré měně	
Novojická spořitelna č. 36210	27,50	v nové měně	
Hospodářská záložna	4.170,--	ve staré měně	
Hospodářská záložna	<u>812,50</u>	v nové měně.	
Celkem na kontech	14.225,20.		

Jeví se zde tudíž nevysvětlitelný přebytek per 9.690,45 Kčs, který povstal tím, že do příjmů nebyly zaneseny všechny částky běžně přijaté. Namátkovými kontrolami bylo zjištěno, že bez vydání příjmové stvrzenky bylo přijato od různých inserentů Kčs 2.739,50. Vzhledem k tomu jest míti za to, že bylo přijato ještě více příjmů bez stvrzenek, čímž by byla vysvětlena i ona účetní absurdnost, že zodpovědně účtující více vydali než přijali. Navrhují, aby shora uvedená pokladní hotovost Kčs 4.534,75 byla převzata jako základ do účtování za následující období a částka 9.690,45 Kčs byla považována za přijatou bez příjmových dokladů.

Příloha č. 17: Zrekonstruované účty Nového Kravařska od 1. října 1946 do 31. března 1947 (obrázek)

Vyúčtování Nového Kravařska za dobu od 1. 10. 1946 do 31. 3. 1947.		
<u>Příjem:</u>		
za inseráty	103.440,05	
za noviny	68.341,30	
předplatné	10.978,30	
	<u>182.759,65</u>	
<u>Vydání:</u>		
za tisk	79.061,--	
kancelářské potřeby	1.417,50	
provise	815,10	
poštovné, kolkovné	1.281,60	
platy	32.062,50	
různé	100,--	
časopisy	1.118,50	
telefon	2.390,10	
voda, otop, světlo	2.958,60	
soc. příspěvky	2.509,--	
nájem	1.850,--	
splac ena směn. záp.	4.000,--	
	<u>129.563,90</u>	
pokladní hotovost podle účetních záznamů		53.195,75
Na běžných účtech u peněžních ústavů byly uloženy tyto částky:		
Novojická spoř., ve staré měně	9.050,--	
" " v nové měně	1.438,--	
Hospod. záložna ve staré měně	4.170,--	
" " v nové měně	373,--	
		<u>15.031,--</u>
na hotovosti za dobu od 1. 10. 1946 do 31. 3. 1947 má býti		38.164,75
k tomu pokladní hotovost k 1. 10. 1946		<u>4.534,75</u>
		<u>42.699,50</u>
celkem tedy		=====

Příloha č. 18: Závěrečná dohoda o likvidaci finančních závazků Nového Kravařska (obrázek)

V NOVÉM JIČÍNĚ
Telefon: 24, 25, 125

Nový Jičín, dne 10. března 1948.

III/47
III/48

Okresnímu národnímu výboru
v N o v é m J i č í n ě .

Na listě 8 zápisu ze schůze rady ze dne 9. dubna 1948 jest tento zápis ve věci likvidace finančních závazků Nového Kravařska:

" Finanční referent podal zprávu, že s dřívějšími zaměstnanci Nového Kravařska byla konečně uzavřena dohoda o zaplacení dlužných částek, které byly zjištěny při provedené revisi. Tomuto jednání byl přítomen finanční referent MNV a finanční referent ONV, jakož i vedoucí úředník našeho městského důchodu, a oba zaměstnanci Kravařska. Výsledek dohody je tento :

1. Oldřich Vahařík zaplatí do pokladny MNV obnos Kčs 2.600,-- poznamenává se, že tato částka byla dnešního dne zaplacená.
2. Jindřichu Bartkovi uznává rada MNV nárok na jeho 20% provisi z titulu obstarávání inserce. Odpovídající částka nebyla Bártkem vybrána a činí dle výpočtu Kčs 19.800,--.
3. Zbytek pokladního schodku činí k dnešnímu dni Kčs 25.099,50 Odečteme-li částku na provisi, je Bartek povinen zaplatit ještě obnos Kčs 5.300,--. Tento obnos zavazuje se zaplatiti nejpozději do tří měsíců, t.j. do 6. června 1948.

Rada jednomyslně schvaluje tuto dohodu, doporučujíc, aby ONV usiloval o skončení této záležitosti. MNV a ONV bude ovšem nucen doplatiti rukou společnou a nerozdílnou dluh u Národní tiskárny v Novém Jičíně obnosem Kčs 77.678,-- spolu s jinými dluhy bývalé redakce Nového Kravařska /nemocenské, pensijní pojištění, daně a pod./."

Tento výpis ze schůze rady MNV postupují k dalšímu jednání v radě ONV s tím, že navazuje na Vaše čj. 69/6 - Pres. z 16.2.1948.

Za správnost : *[Signature]*
Vedoucí účetní úředník:

Předseda MNV :
Klaudius Bechný v.r.

OKRESNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
V NOVÉM JIČÍNĚ

Doslo: - 9 III. 1948

Číslo jednací	Spisová značka	Part. příl.	Ref.
69/9	pres	-	1

1/2 ot 09/8